

I denne forbindelse skal endelig nævnes, at sletning af registret efter § 174, jfr. § 1, stk. 4 og 5, ikke kan anses som opløsning efter forslaget. De pågældende selskaber behøver derfor ikke at træde i likvidation.

Det bemærkes, at man i lovforslagets kapitler 14 og 15 har ændret fristen for anmeldelser til aktieselskabsregistret fra otte til fjorten dage, idet en frist på otte dage ofte vil være for kort, ikke mindst, hvis der foruden lørdage og søndage forekommer helligdage.

Til § 117.

(AL 1930 § 62, udkast 1964 § 93 og bemærkninger hertil s. 190).

Bliver opløsning ikke vedtaget i tilfælde, hvor den skal finde sted ifølge lov eller selskabets vedtægter, eller undlader man at vælge likvidator, er det efter bestemmelsen i § 117 overregistrators opgave at skride ind ved at begære selskabet opløst af skifteretten. Ifølge *stk. 1*, sidste punktum skal overregistrator ligeledes rette henvendelse til skifteretten, når selskabet på grund af aktionærers misbrug er opløst ved dom i henhold til § 119.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* udnævner skifteretten en eller (undtagelsesvis) flere likvidatorer, idet reglerne i kapitel 14 om aktieselskabers opløsning finder anvendelse med de fornødne lempelser. I de fleste af de i praksis forekommende tilfælde vil behandlingen være forholdsvis enkel. Der vil således næppe blive spørgsmål om at udpege kreditorudvalg. Viser det sig, at selskabets midler ikke kan dække omkostningerne, kan likvidationen straks sluttes, jfr. forslaget § 131, stk. 5.

Til § 118.

(AL 1930 § 59, stk. 1 og 2, samt § 72, udkast 1964 § 87 og § 97).

Bestemmelsen i forslaget § 118, 1. pkt., 1. led, om, at overregistrator kan begære et selskab opløst af skifteretten, når det i tre på hinanden følgende år ikke har indsendt regnskab til aktieselskabsregisteret, svarer til AL 1930 § 72 som affattet ved lov nr. 503 af 29. november 1972, jfr. Folketings-tidende 1972-73 tillæg A, sp. 7655.

Bestemmelsen i 1. pkt., 2. led, svarer til dels til AL 1930 § 59, stk. 1, nr. 1. Imidlertid omfatter bestemmelsen ikke alene som AL 1930 og betænkningen 1969 tilfælde, hvor vedtægtsmæssig ledelse mangler. I de tilfælde, hvor vedtægterne, navnlig af hensyn til arbejdstagernes ret til at vælge bestyrelsesmedlemmer, efter § 49, stk. 1, 1. pkt., skal foreskrive en bestyrelse, der bortset fra de af arbejdstagerne valgte skal bestå af mindst tre medlemmer, må selskabet opløses, dersom det trods overregistra-

tors påmindelse, ikke har indrettet sig i overensstemmelse med disse vigtige regler. Det erindres herved, at der i denne situation gælder særligt lempelige afstemningsregler efter § 164, stk. 2.

Derimod er forslaget § 118, stk. 1, 2. pkt., en ny regel. Herefter kan overregistrator, når der ikke rettidigt foretages anmeldelse om, at aktiekapitalen er fuldt indbetalt, forelægge selskabet en passende frist, og hvis denne overskrides, begære selskabet opløst af skifteretten. Det forudsættes selvsagt, at der ikke viser sig at være sket indbetaling, jfr. herved EF's 1. direktiv, artikel nr. 2, litra d.

I modsætning til udkast 1964 § 87, stk. 1, nævner § 118 ikke det nu i § 164 omhandlede tilfælde, at et ældre aktieselskab undlader inden overgangsfristen i § 164, stk. 1, at bringe sine vedtægter i overensstemmelse med denne. Også i denne situation kan resultatet ifølge § 164, stk. 3, blive selskabets opløsning. Men da det drejer sig om en overgangsregel, har man ikke anset det for ønskeligt at optage dette i § 118.

Forslaget udelader reglen i AL 1930 § 59, stk. 1, nr. 2, om tvungen opløsning, hvis antallet af aktionærer går ned under tre, og den i forbindelse dermed stående bestemmelse om personlig hæftelse i AL 1930 § 59, stk. 2. Udeladelsen af disse regler skyldes, at forslaget anerkender énmandsaktieselskabet.

Til § 119.

§ 119 er for dansk rets vedkommende helt ny. Den supplerer de almindelige regler om minoritetsbeskyttelse ved at bestemme, at et aktieselskab under visse nærmere betingelser kan opløses ved dom, når aktionærer har gjort sig skyldig i misbrug af deres indflydelse i selskabet. Udtrykket „aktionærer“ er omfattende. Det kan være en majoritet af aktionærer eller en hovedaktionær eller en af andre grunde særlig indflydelsesrig aktionær.

Betingelserne for, at opløsning kan kræves, er strenge:

Den eller de pågældende aktionærer skal *forsættligt* have medvirket til en overtrædelse af aktieselskabsloven eller selskabets vedtægter. Det kan være, at han (de) selv har gjort sig skyldig heri, eller at han (de) har påvirket selskabets ledelse hertil, navnlig ved at bevæge bestyrelsen eller direktøren til at handle i strid med lovens forskrifter. § 119 fremhæver eksempelvis det tilfælde, at aktionærer forsættligt har medvirket til en generalforsamlingsbeslutning i strid med generalklausulen i § 80. Dette vil normalt ske ved på generalforsamlingen at stemme for en beslutning, der åbenbart er egnet til at skaffe visse aktionærer eller andre utilbørlig fordel på andre aktionærers eller selskabets bekostning.